

מול התוכניות הגדולות של טראמפ, הציבור הפלסטיני נשאר במזרח התיכון הישן

30.10.2025 | שבת בן מאיר written by

המלחמה בחמאס, כמו זו שמתנהלת עם חיזבאללה ועם פטרוניתה איראן, לא הסתיימה. היא רק פשטה צורה ולובשת צורה אחרת | ישראל לא יכולה לחזור לתורת המשוואות, ותגובותיה להפרת ההסכם צריכות להיות עוצמתיות ולא צפויות.

ללא כללים ברורים ☒ המפקדה הבינלאומית תהיה נטל ולא נכס

30.10.2025 | שבת בן מאיר written by

הבסיס בקריית גת הופך לאתר עלייה לרגל לאח"מים אמריקנים ומעורר עניין גם במדינות שמיוצגות בו ☒ עם זאת, לחלוטין לא ברור כיצד הוא אמור לסייע להשגת מטרותיה העיקריות של ישראל בעזה.

השלום של טראמפ והאינטרסים החיוניים של ישראל

30.10.2025 | שבת בן מאיר written by

בזמן שהמדינאים עסוקים בתוכניות הגדולות ובציבור נמשך הוויכוח על תוצאות המלחמה, חמאס מבסס את משילותו, מחסל את מתנגדיו ומשדר מסר עקבי: לא נתפרק מהנשק | גם בלהט המגעים על תוכנית השלום אסור לוותר על הדרישות הביטחוניות החיוניות.

בראש של חמאס: מה ארגון הטרור מתכנן

30.10.2025 | written by אלי קלוטשטיין

מה הסיבות שהביאו את חמאס לשחרר את החטופים, ומדוע דווקא עכשיו הוא עשוי לרצות לקחת בשבי חיילים אחרים | הדילמה הישראלית, הלחץ האמריקני והערבי, וכיצד צריך צה"ל להגיב להפרות של ההסכם.

סיכום (זמני) למלחמת חרבות ברזל: המצב האסטרטגי בחמש חזיתות

30.10.2025 | written by אלי קלוטשטיין

יש מה להתגאות על הישגים ישראליים עצומים, אך גם להביט נכוחה על האתגרים הגדולים | איך מתכוננים ליום שאחרי בעזה, מה המהלכים הבאים מול תימן, ומה עוד ניתן לעשות נגד הגרעין האיראני.

אסור לחזור לעידן המשוואות

30.10.2025 | written by מאיר בן שבת

כל פיגוע או ניסיון פיגוע מצד חמאס, יהיו אשר יהיו נסיבותיהם ותוצאותיהם, מחייבים תגובה קשה | מידתיות היא הדרך של ארגון הטרור לעצב משוואת תגובה שאיתה הוא יכול לחיות | תגובה ישראלית מידתית תשחק לידי.

עכשיו הזמן להתחיל את משפטי הנוח'בה, וגם לאמץ את דו"ח שמגר

30.10.2025 | מאיר בן שבת written by
עם שחרורם של אחרוני החטופים החיים, גוברת הסכנה לפיגועי חטיפה | משפט מחבלי הנוח'בה
ואימוץ דו"ח ועדת שמגר מספקים הזדמנות לשינוי העמדה המסורתית של ישראל ולהחלשת
המוטיבציה לפיגועי מיקוח.

התחמשות בחסות השיקום

30.10.2025 | מאיר בן שבת written by
הצהרותיו החוזרות ונשנות של הנשיא טראמפ על המחויבות לפרק את חמאס מנשקו מחממות
את הלב. יש להן חשיבות להבניית הלגיטימציה לצעדים אפשריים מצד ישראל וגם להצבת רף
ציפיות מול המדינות המתווכות, ולמרות זאת נדמה שהן לא מצליחות להרגיע את חששותיו של
הציבור הישראלי בנושא זה.

יש לכך כמה סיבות. ראשית, לאור הבנת התפקיד שהנשק ממלא בתפיסת ההתנגדות של חמאס,
ולאחר שדובריו הבהירו פעם אחר פעם כי אין שום סיכוי שהוא יוותר עליו. שנית, לאור הניסיון
שנצבר בהתנהלות מול חמאס והכרת דרכי הרמייה והעורמה שבהן הוא משתמש. שלישית, מתוך
הספקנות שקיימת ביחס ליכולתן של המתווכות לכפות זאת על חמאס. רביעית, לאור הניסיון
הלא כל כך מוצלח שאנו עדיין בעיצומו לפרק את חיזבאללה בלבנון מנשקו. חמישית, לאור
ההבנה כי האפשרות לחידוש הלחימה לא בדיוק תואמת את הרעיון להאיץ את הרחבת הסכמי
אברהם. שישית, לנוכח האכזבה ממה שנראים כסימני גוויעה של חזון ההגירה, שבו נתלו תקוות
גדולות.

לאחר 7 באוקטובר אין להשלים עם פתרונות מסוג של "ללכת עם ולהרגיש בלי". רעיונות כאלה
כבר התחילו להישמע בראיונות לתקשורת מצד גורמים במדינות המתווכות, והם מגבירים את
הדאגה בישראל. האמת עדיפה גם כאשר היא יותר מדאיגה מחלופות אחרות.

ועדיין נותר מקום לתקווה. התחזיות הפסימיות שקרסו לאורך המלחמה לימדו אותנו להיות צנועים יותר בהערכותינו. הפתעות טובות יתקבלו בברכה. בעניין הפירו, כדאי בכל זאת לקחת שולי ביטחון, ולכל הפחות למנוע החמרה של הבעיה.

הדברים אמורים בעיקר ביחס לתהליכים שכבר מתנהלים בשטח, ואם הם עדיין לא משמשים להתחמשות חמאס אז זה תיכף יקרה. בזמן שמשאיות האספקה כבר נכנסות לרצועה, וכשטרקטורים של עיריית עזה מפנים את ההריסות, הודיע שר החוץ המצרי כי בחודש הבא תתקיים במצרים ועידה בינלאומית במטרה לגיבוש תוכנית מקיפה לשיקום ההרס שנגרם במלחמה האחרונה.

לפי לשון ההודעה, הוועידה תתמקד בשיקום תשתיות, בתי חולים, בתי ספר ודיוור, בנוסף לתמיכה בכלכלה המקומית והעסקת אלפי עובדים פלסטינים.

הודעה זו מגיעה במקביל לדיווחים תקשורתיים על כוונת וושינגטון לקדם את שלב ב' של "תוכנית טראמפ", ובמרכזו ² שיקום רפיח. כפי שנכתב לא פעם בדפי עיתון זה, השיקום האזרחי הוא התשתית והמעטפת לשיקום יכולותיו הצבאיות של חמאס. בתוך מאות משאיות האספקה שיועברו לרצועת עזה יהיו גם אמצעי לחימה, וכן חומרים ואמצעים דו-שימושיים שנחוצים לייצור נשק ותחמושת.

הטענה כי הסחורות מועברות לעזה רק לאחר שיקוף ובידוק, אפילו אם הייתה נכונה, אינה נותנת מענה לחומרים הדו-שימושיים. יריעות פיברגלס, אלקטרודות, דבקים ועוד יוצגו כמיועדים לשימוש אזרחי-לגיטימי, ולא לשימושים האחרים שלהם בתעשיות הנשק. האתגר מורכב עוד יותר כשמדובר בטרקטורים וציוד מכני כבד, שהכנסתו נדרשת לכאורה לצורך פינוי הריסות ותיקון דרכים ² אך כל בר-דעת מבין שבאותם כלים גם מכשירים את המנהרות.

במציאות שתשרור בעזה לא ניתן יהיה לקיים פיקוח יעיל בתחום הזה. כל שניתן יהיה להשיג הוא האטה והכבדה על מאמצי האויב, באמצעות הגבלה מראש של סוג האמצעים שניתן יהיה להכניס לעזה. אסור להשאיר זאת לסגירה לא ברורה בערוצי המודיעין. צריך לומר בריש גלי מה נעשה בתחום הזה, וכיצד אנו מבטיחים כי האספקה האזרחית לא תשוב להיות המקור העיקרי להתחמשות ארגוני הטרור.

התפרסם במקור ראשון, בתאריך 17.10.2025.

על ישראל לפעול בעצמה כדי לעצב את מציאות השנים הבאות

30.10.2025 | שבת בן מאיר written by

בזמן שבישראל חוגגים את שחרור החטופים ובוושינגטון נערכים להרחבת הסכמי אברהם, תהליך השיקום בעזה כבר יצא לדרכו | לא ההסכמים או המנגנונים הבינלאומיים יעצבו את המציאות, אלא האופן שבו ישראל תתנהל בעקבותיהם.

המלצות למדיניות מול האתגרים הביטחוניים המיידיים

30.10.2025 | שבת בן מאיר written by

עם כניסתו לתוקף של הסכם הפסקת המלחמה ושחרור החטופים.